

# BACOLY



FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS :  
 LOVASSY ANDOR.  
 SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:  
 NAGYVÁRAD, URI-UTCZA 5. SZÁM  
 LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDAJA.

Megjelenik vasárnaponként.  
 ELŐFIZETÉSI ÁRA :

Egész évre	-----	8	frt
Fél évre	-----	4	"
Negyedévre	-----	2	"

Egyes szám ára 16 kr.

## A T Ó T O K.

Messziről jött hozzánk  
Egy rövidke hír,  
De megdöbben rajta,  
A ki róla ír.  
«Éheznek a tótok»,  
Ennyi az egész;  
Mozduljon meg tőle  
A szív és a kéz.  
Mogorva hegyek közt,  
Rongy viskók alatt,

Nincsen száraz kenyér  
S betevő falat  
És mit a prádés ló  
Minden délbe kap;  
A szegény tótoknak  
Nem jut egy kis zab.  
Száz, meg száz éhező  
Segélyért kiált;  
Adjatok, adjatok;  
Áldott, a ki ad.

BAGOLY.

## NAGY IDŐK NAGY EMBEREK!

Dr. BOZÓKY ALAJOS.

Mottó: Quosque tandem.

Az a férfit, aki előttünk áll nem más, mint a jogakadémia igazgatója, a királyi tanácsos; vele kezdeni nem nagyon tanácsos.

De azért mi mégis belekötünk, hiszen a tudósok madara a »Bagoly.«

Már pedig dr. Bozóky Alajos testestől-lelkestől tudós. A feje akkora; mint egy lubi dinnye.

Az is bizonyos, hogy abban a kerek koponyában van is ész, ha *Papinianus* és *Justinianus* összehennék az agyvelejüket, akkor sem mérközhetnének *Bozóky*-val.

A termete sem szegletes neki; nem huzta őt el a sok tanulás; olyan gömbölyű gyomra van, mint egy gomolya; fér belé a testi lelki táplálék.

Már fiatal korában neki adta magát a buvárkodásnak.

Napokig elült egy-egy könyvtárban; kikereste a legrégebb codexet és néha annyira belemélyedt az olvasásba, míg végre fülébe ragadtak a könyvtár pusztító egerek; mintha mondták volna a neki szédült férfinak, hogy: satis, satis!

De *Bozóky* Alajosnak sohase lett volna elég; úgy volt ő a betűvel, mint a részeges ember a borral, hogy: na még egy kortyot; fel is ment a gőze a fejébe, a mi meg nem fért el benne, azt meg kiadta könyv alakjában.

Különösen kedvelte *Rómát*. Az ó-bort nem szerette úgy, mint az ó-kort; rajongott Ciceróért, de azért nem volt általa megvetett Cati és Lina sem, különösen fiatal korában.

Azt mondják, hogy azért vonzódott úgy *Itáliához*, mert a *Tiberis* folyó vizével öntötték nyakun, mikor megkeresztelték; a szoptatós dajkáját is az örök városból hozatták és római vér buzog a tógája alatt; mert azt tudni kell, hogy nyáron át Bozóky Alajos

is úgy tesz, mint Cincinátus; odahaza leveti a kis kurta nadrágot és felveszi a tógát.

Jobban járja azt a *respublica* szele, mint a bugyogót.

Nem sokat gondol ő a világgal, cinikus, méla philozóphus.

Nem bánja ő, ha az ócska iratokból szétrepkedő moly pillangók bárhogy is csiklandják az orra czimpáját; ő ugyan el nem kergetné azokat; *Hoványi* Gyula, a sógora szokta behinteni az arczát *zacherlinnel*, hogy szét ne rágják szép szőke szakállát a molyok.

Persze, hogy a *zacherlintől* olyanokat prűszköl a melázó direktor, hogy a *capitólium* fala is összedőlne tőle.

Kedvencz madara neki a liba; épen a *capitólium* miatt.

Libatollal ír, libapecsenyét eszik és liba pelyhen alszik, de mikor felkél legelső dolga, hogy körül szaladja a *Kispiacot*, mint a *Curátius* fiuk a csatamezőt.

A hid végén megáll; karját a gázlámpa oszlopához nyújtja, akár csak *Mucius Scaevola*; végre fejét büszkén felvágva tovább halad a hét halom felé, a *Kőfaragó-utczára*.

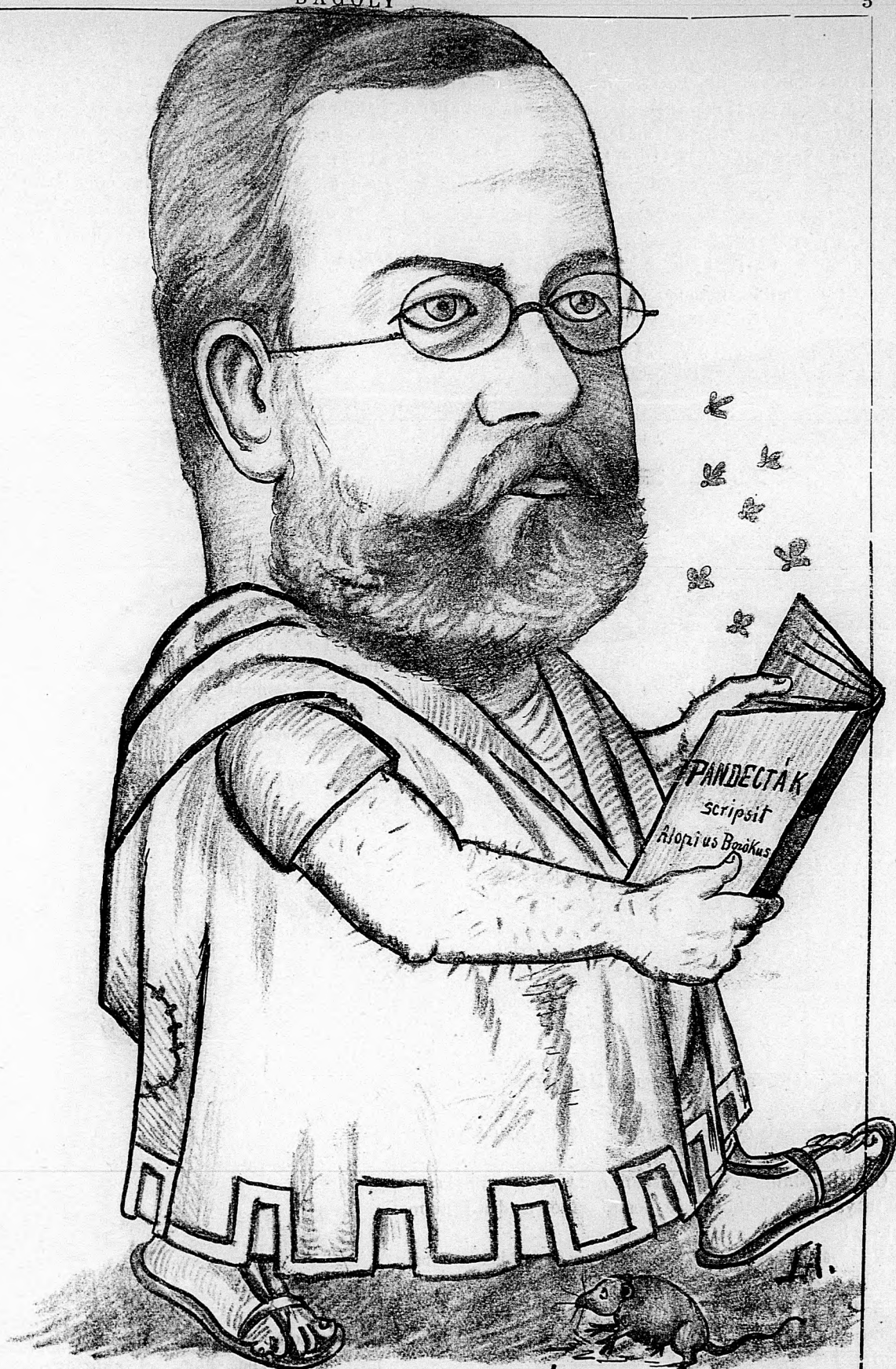
Különben régi magyar nemes; valódi patricius; családból származik, de azért szónoknak nem nagy szónok; mert a hangja neki-neki rikkan!

Hanem beszélni azzal a fogót hanggal is tud; csak-hogy mikor a városi közgyűlésen van, rendesen azt hiszi, hogy a senátusban sedal a *patres conscriptik* közt.

Nem csoda tehát, ha egyszer dűhbe jövén, így kezdte az oratiót: Quosque tandem *Socoli* abutere *pacientia nostra*?

Persze, hogy nem értette meg a nagy Tamás ezt a klasszikus nyelvet és kérte az elnöklő főispán urat, hogy utasítsa rendre *Bozókyt*; mert csúnyát mondott.

Színházba nem igen jár; az ő mulatsága a *circus*; ebben is egy gusztuson van *Vespasianussal*; ha sír, a könyeit nem zsebkendővel törli le, hanem egy



Dr. Bozókya Alajos.

fél fülü hamvvederke hullatja; czipőt keveset kop-  
tat, mert ha a nap lemegy fatalpu sarukat köt a  
bokájára; szóval dr. *Bozóky* Alajos testestől-lelkestől  
antik ember. A tanítványai változnak, de ő habár a  
tógáján van egy folt, megmarad az a ki volt: civis  
roman us; de azért nem respublicanus.

*Izé.*

### ÖRLÉSKOR.

Malom, malom: *László-malom*:  
Beh sok panaszt órnek azon,  
Nekem is van egy panaszom,  
Odaviszem lejáratom.

*Egy részvényes.*

### KLÁRIKA.



Édesz, ajánosz, jó isztenem! Méd moszt isz dobod  
a szivem.

Dehát hodne dobodna, hiszen olyan boldod voltam  
mitoj az uj vidanót haza hosztát.

Olyan vótam, téjem alászan, mint ed czutoj baba.  
A tutyánat tell többet az ócsta czipő, med a néném  
luhája!

Nad ján leszet mán én isz nem szotája; ódalba  
judom aszt a jondosz felszöbb lejánisztolát.

A tánczolász az én ededüli öjömöm, tivált mitoj  
a tatonatiszt bácsi tisz fiával, a *Jenő*-tével tánczolat.

Hej, beh szejétem isz a tatonátat!

Oh bájczat tizenhat esztendősz lennét mán; de mi-  
toij olyan nehezen telit én tülem az idő; pedid úd  
vájom a nad vatációt; mejt teszt elhinni téjem  
alászon, hod alid dözöm a szetundátat tijavitani,

Ha máma eledendőt tapot a töjténelemből, mász-  
nap mán ötöszbe pónálnat a czilladászathól.

Biz Iszten méd az életemet isz medúnom mán,  
tülönöszen mitoj ott majaszlanat tinta leveszje, med  
papijosz dalusztája,

Az öjdödnet med izlit az a szovány tosz; jobb  
annál a fadlalt med a limonádé; tivált mitoj a da-  
valléjot tinálnat vele; oh ilyentoj elfelejti az embej  
a teszejüszédet, elfelejti a búbanatot. A nad boldod-  
szádtól méd a vajasztenyéj szem jut az eszembe.

### ÚJDONSÁGOK.

**Személyi hir.** *Vulcán József* a Kiszaludy társaság és román  
tudós akadémia tagja, e hó folyamán *Bukarestbe* utazik, hol  
*székfoglalóját* fogja megtartani elébb azonban *Budára* megy  
keserüviz kúrára

**Drága a hús** e miatt ez egész város bőjtől és bús.

**Bevétel.** Örömmel tudatjuk, hogy a tavalyi *kivétel* után, a  
zenekedvelők egyesületének nagy volt a bevétele és daczár:  
annak, hogy az igazgató *Réz*, mégis sok ezüst piczuli és bankó  
jött be.

**Női kesztyük.** Praktikus női kesztyüket hoztak most di-  
vatba a párisi hölgyek, melyeknek tenyerén kis tárcza van,  
melybe az eladó leányok *hozományát* teszik bele a papok.  
Persze, hogy mennél domborúbb a parányi erszény annál me-  
legebb a parolázás és annál hamarabb meg van a kéz-  
fogó.

**A vízvezeték.** A város fizet, és mi iszunk rá vizet.

### DÖRDÜLÉSEK.

(Vadász mesék.)



Barráton! Annyira untam már magamat ebbe a  
hótt szezonyba, hogy el akartam menni Muszka-  
országba oroszleányra vadászni; de az ujságból ol-  
vastam, hogy az éhség miatt elhultak az orosz  
leányok.

\*

Várom most már a snyeffeket, különösen azokat, a melyek lassan huznak és könnyebb lőni.

\*

A dúvadak között legravaszabb a róka; a multkor is láttam egyet, de mikor megpillantott rögtön egy nyúl háta mögé huzódott; azt pedig most tilos meglőni.

\*

Medvére még sohasem pukkantottam, de gyermekkoromban sokat ettem a czukrából.

\*

A szárnyas vadak közül csupán a gólyának és a fecskének kegyelmezek; de azért a többit sem igen gyilkolom én halálra, csak megsebesítem.

\*

Vajjon Nubiában vannak-e zsidók? és ha vannak, megmerik-e venni a tigris bőrét?

\*

A multkor láttam egy vadmacskát; na gondoltam, jó lesz te az én feleségemnek muffnak! Rásütöm a puskát: puff, de bizony elszaladt a muff.

### ROVÁS.

— Tisztelendő LÍBUCZ MÁTYÁS plébános ur megjegyzései. —



Keresztény hivek! Elmult a farsang, kezdődik a böjt.

A dorbézolások után következik a koplalás; a sok hiábavaló ugrálás után a vezeklés,

A böjt alatt csak azoknak szabad hopszolni, kiket az asszonyok tánczoltatnak.

Hej bizony sok férfi keres menyországot e földön a helyett előveszik őt az alvilág gyötrelmei, kivált ha valami mérges *Belzebubné* lesz az anyósa.

Apaga satanas!

Azért tehát, kik még el nem adtátok a szerelem szirénjének sziveiteket; őrizzétek meg szűzi ártatlanságotokat ezután is és böjtöljétek!

Trézi asszony, a szakácsném tanu lehet reá, hogy én is régóta böjtölök.

Őt napja már, hogy heringgel élek én is, meg Trézi asszony is; pedig az ördög kívánja a savanyut; mikor pecsenye után áhitoztam teljes világeletemben.

De azért csak együk meg a halat, hiszen a hal is megette *Jónást*.

Még ugyan várni kell; mert nincs elkészítve; hadd nyugodjék tehát a páciban,

Requiscat in pace!

### A RÉSZVÉNY.



— Bróner ór; cshada thürtint és ...

— És?

— No és a *László-malam* adja az idén aszthalé-  
kot; vedjen részvényt!

— Köszönöm nemm veszek; mert nagyon sok ott az *elpáralgási* procent.

— De ezután már nem lesz sak; mert az *Örlej* cshináltha nagy ribilliónt.

— Mindegy az édes barátom, a jelszó azért csak az marad, hogy: *ne hadd magad Schlésinger!*

### HOGY VOLT!

— Olvastad azt a lapot, melynek czime: *»Hogy volt.«*

— Olvastam, de bizony az rossz volt.

— Igen, mert a humoristák közül se *Kálmán* József, se *Várady* Zsigmond, se *Rácz*, se *Winkler*, se *Iványi* nem irtak bele.

— Hiszen akkor még rosszabb lett volna.

**A J Á N L K O Z Á S.**

Az idei nagy porozás és korpázás után feltett szándékom a nagyvárad *László-malmot* ott hagyni; hajlandó vagyok tehát valamely vidéki szélmalomban, vagy szárazmalomban igazgatói, vagy főkönyvvezetői állást vállalni.

Beszélek angolul, francziául, spanyolul, héberül, németül és magyarul.

Tisztelettel :

*Szilágyi Mór,*  
director.

**A j ó e g é s s é g.**

Irta : **Dr. Csatári Lajos**  
*egészséges közegésségügyi tanácsos.*



Budapestről multkor lejöttem Váradra,  
Mikor megérkeztem el voltam fáradva.  
Ruganyos csontjaim összeváltak törve,  
De Baross Gáborral nem szálltam én pörbe  
Mert a rázás nagyon jól esik a testnek ;  
Virgoncz ifjunak, valamint a restnek ;  
Azért azt tanácslom, mozogjatok sokat,  
Ne hizlaljátok el a poczakotokat.  
Én se nyugodtam le, midőn ide jöttem.  
Hanem a kabátom rögtön felöltöttem  
S mentem egyenesen dideregve fázva,  
A biharmegyei hires közkórházba.  
A mint belépek, hát szembe velem im jó ;  
Egy ragyavert nő, kit meggyötört a himlő ;  
Biz ez rut betegség ; valóságos átok ;  
Vigyázzatok lányok, nehogy megkapjátok.

S ti ifjak, a kik híztok libazsiron,  
Őrizkedjetek mig a bőrötök finom ;  
Mert hűtlenül megcsal és faképnél hagy a  
Szeretőtök, hogyha csuffá tesz a ragya.  
Tekintsetek ide ; nézzétek ez arcot.  
Nem vívott azon a himlő dülő harcot.  
Váltig is büszke rám s képem czirógatja,  
Friczi fiam, kinek én vagyok az atyja.  
Irigyen pillant rám a sok lári-fári  
S így szólnak : beh kurucz ez a vén Csatári.  
Igen, mert be vagyok himlő ellen ótva  
S megfürödtem finom paradicsom szószba.  
Másnak is tanácslom oltassa be magát,  
Akkor elkerüli a himlőt és ragyát ;  
Mert bár szép az élet, földolog azonba,  
Hogy ép bőrrel menjünk a paradicsomba.

**Magyar dalok német ruhában.**

— Németországi hódító körútjában eldalolja : Kotyikletj;  
Csicsergő Vilma. műfordító magyar leány. —

**M A G Y A R U L.**

Öreg biró kis biróstul  
Most búcsuzik a csárdástul:  
Hopp rózsám, violám,  
Csókold meg két arczám !

Uram Isten tégy jót vele,  
El ne vedd a kancsót tőle :  
Hopp rózsám, violám,  
Csókold meg két arczám !

Nagyon sokat se adj neki,  
Csak torka ne száradjon ki :  
Hopp rózsám, violám  
Csókold meg két orczám.

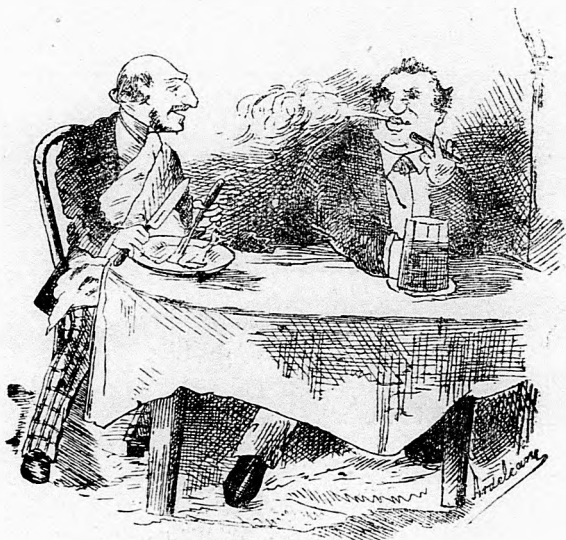
## NÉMETÜL.

Unser Richter und Klein Srichter  
Haben rothe Weingesichter,  
Röschen mein, Veilchen mein,  
Küsse mich hübsch und fein.

Groser Gott las gut ihn leben,  
Und ihm einen Krug voll geben,  
Röschen mein, Veilchen mein,  
Küsse mich hübsch und fein.

So viel nehm' er nur zu Leibe,  
Das ihm nas di Gurgel bleibe,  
Röschen mein, Veilchen mein,  
Küsse mich hübsch und fein.

## FURCSA FELELET.



— Uram ! Elviszi ön a leányait a bálba ?  
— Nem viszem ; mert Ilka *már* nem odavaló ;  
Juliska pedig *még* nem odavaló.

## „ÁLARCZ NÉLKÜL“.

Erzsi, Jolán, Margit, Ilka,  
Sas Edére pillant sirva.  
És eképpen szólnak végül :  
Nézzen reánk *Álarcz nélkül !*  
Ne kinozza a nő szívet ;  
Adjon egy pár gyűjtőívet !  
Ede ugrik s abba nyomba,  
Kezükbe az írást nyomja.  
És nincsen is abból kára ;  
Mert telve lesz nemsokára.  
A költő ur büszkén jár-kél,  
Essék eső, fujjon bár szél.  
Nem kell neki nagy hivatal,  
Elég neki a diadal.

Folyton vig ő nem szomorú,  
Fején zöldel a koszoru ;  
Zsebében van tenger a kincs,  
Nála mostan boldogabb nines !

Pincs.

## FÉRFI ÉS NŐ.

— Potyondi Béla elmékedései a nősülésről. —



Zálogba veled frakk !

Elmultak a vigság napjai : most  
már ujra lemondtam a nősülésről.

Hiába sir a mama, hasztalan szid  
a papa, én már csak agglégény ma-  
radok.

Dehát, hogy is ne maradnék, mikor  
tele van a leendő apósok telekönyve  
teherrel. Némelyiken nagyon meg-  
látszik a sok báli ruha.

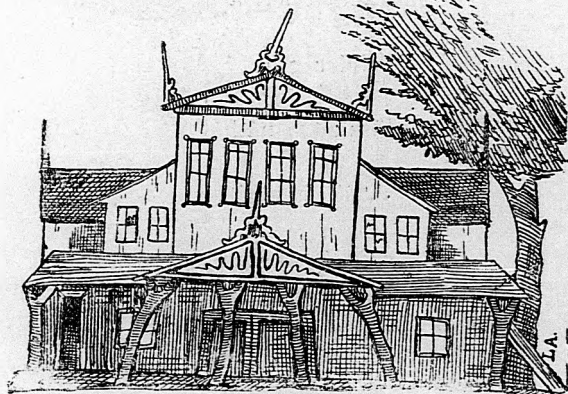
A jó gabonatermést lerontja a  
hosszú farsang.

Jaj, dehogyan nősülök !

Igy legalább én csak a bálban iz-  
zadtam, de a bál után az apáknak lesz melegük.

A képviselőválasztáskor azt kérdezi tőlem az el-  
nök ur, hogy milyen párti vagyok ? erre én kijelen-  
tettem, hogy mindig parthie-párti voltam eddig is,  
ezután is az maradok.

## TÉLI SZINHÁZ.



Meg van végre, mire vágytunk,  
Miért oly sokat káráltunk :  
Téli színház, művész népség ;  
Primadonna, antik szépség.  
Tapsol neki, aki látja,  
A kukkerét előrántva.  
Nézi a hadnagy és major,  
Ha énekel Mili *Pajor*.  
Rózsabokor öblös terme  
Közönséggel sziníg telve ;  
De üresen áll a bódé ;  
Belé csorog a sok hólé.

## A LIGETBEN

(RÁTKAY JÓZSEF ELEGIÁIBÓL.)



Borzasztó egy idő  
Ez ;  
Sokszor felfér most a  
Mez ;  
Néha ámbár süt a  
Nap ;  
Mégis didereg a  
Pap  
És prüszkölve náthát  
Kap.  
Azt hittük, hogy itt van  
Már ;  
A tavasz és a szép  
Nyár.  
De még mindig muffba  
Jár  
A leányka ; óh beh  
Kár !  
Csolnakázni szeret-  
Nék,  
De nem engedi a  
Jég  
S bár hasznom lesz ebből  
Még ;  
Mert megveszi azt a  
Pék.  
Mégis a gond majd meg-  
Öl,  
Mivel nincs kincs, pedig  
Köll.

## A FŐSVÉNY.

— Kedves *Zsugori*, ur adakozzék az árvamegyei  
inséges tótoknak.

— Sajnálom hölgyeim! nem tehetem; még pedig  
hazafias szempontból nem.

— Hogy, hogy ?

— Mert míg éhesek a tótok, addig jó hazafiak, de  
mihelyt jól laknak és pénzüik van, rögtön egyelet  
alapítanak és mindjárt pánszlávok lesznek.

## A BÁRÓ UR.



— Méltóságos uram nem tetszett észrevenni egy  
ügyvéd ment itt el és köszönt.

— Szamárr! Hallgass! Én nem szoktam az ilyen  
fiskális népséggel szóba állani; csak mikor végre-  
hajtásra jön.

## A szerkesztő postája.



**Roulette.** Ön verset küld be hozzánk  
melyben »megcsipkedi« a potya pezsgőzöt.  
Az ilyen piszoknak azonban nem csipke-  
dés, hanem korbács kell. Arról még nem  
tehet a szerencsétlen, ha a bátyja a hamis  
kártyások királya; de arról már igen, hogy  
irnok korában ő maga is lopott és stemplit  
nyalt. Bizony az sajnós dolog, hogy ilyen  
fegyenc-jelöltek kezükbe tollat fogni és más becsületes em-  
bernek erkölcsi leczkét adni merészkednek. Ha kíváncsi reá,  
valamelyik helyi lapban egész terjedelmében közölni fogjuk  
azt a határozatot, melylyel e derék stempli nyaló el lett  
csapva; valamint külföldi és belföldi viselt dolgait is tudom-  
ására hozzuk az általa összemart tisztességes közönségnek.  
**S. A.** (Pécs.) Csak beküldött könyvekről közlünk ismertetést.  
Ha látjuk a munkát szívesen teljesítjük kívánságát; annyi-  
val inkább, mert hallottuk dicsérni. — **Bojtor János.** Jól van  
János; másor is ragadjon a tollunkba. **M. K.** (Budapest.)  
Jövő hó folyamán találkozunk. Addig levél megy, de most  
sok a dolog. A szíveséget addig is köszönjük.